

Olv.: Kiv 22,20-26 – 1Tessz 1,5c-10 – Mt 22,34-40

A főparancs

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Összegyűltünk a vasárnapi szentmisére! Gondoljunk vissza az elmúlt hét nagy napjaira, amikor emlékeztünk!

***Nagyon jó lenne, ha mélyebben a lelkünkben élne,
hogy mi egy nagy népnek vagyunk a fiai!***

Mintha nem ezzel a méltósággal élnénk! Visszagondolok a harminc, negyven évvel ezelőtti ünnepekre, október 23-án tömve volt a templom. Ez nem plébánia templom, ez kis kórházkápolna, de az október 23-i szentmisén voltunk nyolcan. Nem tudom, mire számít a mi népünk, ha a dicső napokra így emlékezik!

A nemzet dicsőségére válik, hogy 1956 októberében szabadságharc zajlott Budapesten, vidéken polgári forradalom volt. Budapesten világtörténelmet írtak. A vidéki ember sokkal praktikusabb, nekilátott a teendőinek. Megszüntette a tanácsi rendszert, létre hozták a munkástanácsokat, az új önkormányzati rendszert.

Ebben a szentmisében gondoljunk vissza azokra a történésekre! Akinek van lelki ihletettsége, őrseink tisztelete, az próbáljon ezekből az eseményekből élni! Csak azok remélhetnek emberhez méltóbb jövőt ebben az országban, akik valamiképpen felnőnek az 56-osok lelkületéhez! Akik ezt nem vállalják, azok sápítozzanak, nem érdemelnek ennél többet!

***Akik ezt értékelik, azoknak azt jelenti,
hogy követni kell az 56-osok lelkületét mindenképpen,
ha meg akarunk maradni magyarnak, meg kereszténynek!
Tartsunk bűnbánatot!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Változik a világ és benne mi is! A kérdés az, hogy a világ változása mennyire befolyásolhatja az ember változását!

***Rendkívül fontos az ember gondolkodása!
Rendkívül fontos, hogy az ember milyen lelkülettel él!
Ez meghatározza a világ folyását is!***

A kérdés, hogy az emberek változása ma jó irányú-e? Jó irányba visszük-e a világot? Az üldöztetések évtizedeiben milyen egyszerű volt az üldöztetésekre sok mindent ráfogni. Ezekben az évtizedekben **az erősek** meg tudták mutatni az erőiket! **A gyengék** is bizonyos értelemben igazodtak! Persze sokan alá is hulltak!

Milyen érdekes, hogy amikor az ember szabadabban formálhatja, alakíthatja gondolatait, akkor mintha elillanna az erő! Mintha nem tudnánk erővel hatni a világra! Ezt annak idején így fogalmazták meg:

***Mi evangelizáljuk a világot, vagy a világ evangelizál minket?
Mi tudunk-e nagyobb hatást gyakorolni a világra,
vagy egyszerűen a világ sódor, visz bennünket?***

Az ember megértő. Nem könnyű ellenállni a reklámoknak. A szakemberek nagyon jól tudják, hogyan kell hatni a gyarló, esendő emberre. Amit százszor mondanak, egyszer csak el is hiszi majdnem mindenki, vagy ha nem is hiszi el, mégis az életét az irányítja.

Amikor az ember ezeken a kérdéseken tépelődik, akkor még élesebben oda kell figyelni a tanításra! A világ ettől szenved a legtöbbet, ***nincs tanítás!*** Az Egyház sem tanít olyan tudatosan, mint ahogy tette évszázadokon keresztül és 30-40 évvel ezelőtt Magyarországon! Mindennél fontosabb, hogy milyen hatások érik az embert és az ember mire képes? Képes-e eligazodni? Képes-e az áradásszerűen érkező hatások ellenére értékekbe kapaszkodni, ahogy áradatban belekapaszkodik az ember egy úszó rönkbe, hogy el ne merüljön?

A főparancsolat

A mai evangélium fontos tükröt állít elénk. Vasárnapról-vasárnapra halljuk, hogy Jézust, az emberiség mesterét, tanítóját ismét és ismét ravasz módon próbálják lépre csalni, félrevezetni, ha lehet. Fontos üzeneteket kaptunk az elmúlt vasárnapokon.

***Most a summázatot hallottuk, ezen nyugszik a törvény és a próféták,
mindaz, amit az Isten meg akar tanítani nekünk!***

Azt kérdezték, melyik a legfőbb parancsolat. A zsidók ezt nagyon jól tudták! A zsidók számára egyetlen kérdés volt, hiszen ismételten olvasták a Bibliát, naponta kötelező volt olvasni a hívő zsidónak. Ezt hallották: Én vagyok az Úr, a te Istened! Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj! A zsidók számára ez volt az üzenet! Életüket az határozta meg, hogyan tudják kifejezni szeretetüket az Isten felé. Különböző áldozatokkal akarták kimutatni, hogy szeretik az Istent. Ők éppen olyan emberek voltak, mint mi, az ő szívükben ugyanazok a gondolatok munkáltak, mint a mi szívünkben. Vajon ki lehet-e mutatni a szeretetünket holmi ajándékokkal? Fontosak lehetnek, de bármi tárgyi ajándékkal ki tudjuk mutatni a szeretetünket? Vagy nem az van az egész mögött, hogy megvegyük a kapcsolatunkat?

*A zsidókban munkált az a gondolat, hogy az áldozatok alkalmasok-e arra,
hogy kifejezzék az Isten iránti szeretetüket? **Nem!***

Jön Jézus, aki a legfontosabb üzenetet hozza!

Ezek helyett az áldozatok helyett az élő Istennel való kapcsolatunkat másképp kell kifejezni, nem ezekkel az áldozatokkal. Igen sok esetben az ember helyzetéből is adódott, hogy mi módon tudta kifejezni szeretetét, nagy áldozatot tudott hozni, vagy aprócska áldozatot. Mindegyik egyenértékű, a szegény asszony két fillérje legalább annyit ér, mint a gazdag milliója.

Középpontban az emberszeretet!

Jön Jézus egy egészen új tanítással!

Ez az üzenet legfontosabb az emberiség számára!

Ez az isteni üzenet summázata!

Jézus programjában egy új elem jelenik meg!

Jézus tanításának középpontjában az emberszeretet áll!

Egy zsidónak mit jelentett ez az új? Eddig csak azt hallotta, hogy Isten felé ki kell fejezni valahogy a szeretetünket. Jön Jézus és azt mondja: a középpontban az emberszeretet áll és arról beszél, hogy ő azért jött, hogy szolgáljon, szolgálja az emberek életét. Azért jött, hogy életük legyen! Teljesen új! Bizonyára rengeteg embert meg is zavart. Az Atyaisten is azonosult ezzel! Azt olvassuk a Szentírásban:

Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda!

Tőle tanulja meg az emberiség mi a legfontosabb, hogy az emberszeretet a legfontosabb! Tanulja meg ezt az emberiség az Ő Fiától, Jézus Krisztustól! Ez egészen új, hogy a középpontban az ember iránti szeretet van.

***Az ember az istenszeretetet az emberszereteten tudja megélni, megmutatni!
Ez már kézzelfogható!***

Itt már nem elegendő holmi apróságokkal,
vagy hatalmas adományokkal, ajándékokkal próbálkozni!
Napnál világosabb, hogy aki ott van mellettem,
az vár tőlem olyan megnyilatkozásokat, amik az életét jelentik!

Aki szereti Istent, annak szeretni kell a másik embert!

Jézus, amikor válaszol, akkor azt mondja, egyetlen parancsról van szó: istenszeretet és emberszeretet! Egyik a másik nélkül nem érthető! Ez azért nagyon fontos, mert ez egy új tanítás volt abban a világban, amikor volt Taigetosz, amikor volt depontanus. Akit gondoltak a megszületett kicsinyek közül, azt lökjük le. Ne vállaljuk fel a gondot vele kapcsolatosan. Vagy az öregek. A pogány korban, a rómaiak világában voltak a hidas emberek, vagyis azok, akik löktek le a Tiberis hídjáról. Az öregek kérdését megoldani, itt van a Tiberis, a hídról le velük és a kérdés megoldódott.

Egy ilyen világban halljuk ezt az üzenetet, hogy az emberszeretet van a középpontban! Forradalmi! Ez a vadonatúj üzenete a kereszténységnek, amit így lehetne mondani kicsit okoskodva: Isten és ember világa egy. Nem külön világa van Istennek és külön világa az embernek.

***Isten és ember világa egybefonódott Jézusban,
aki szereti az Atyát és szereti az embert!***

Az Atya iránti szeretet és az ember iránti szeretet összekapcsolódik! Megmutatja az egyenes utat! Az emberszeretet útja az út! Nem kell gondolkodni rajta, nem kell kitalálni semmit! Nem az áldozatok és nem különböző lemondások. Ezek fontosak önnevelésünk szempontjából.

Az út egyértelmű, aki Istent szereti, annak szeretni kell a másik embert!
Ez a kereszténység újdonsága! Akkor ez forradalmi volt!
A világ gondolkodását határozta meg! Úgy tűnik ez a mai időkig tartott!

Ma a kereszténység peremjelenség!

Ma az emberek kultúráját, gondolkodását, magatartását más értékek határozzák meg. Ezeket az emberek e világi értékek szerint formálják. Az e világi értékek tűnnek számukra meghatározónak. Mintha ezek kínálnának megoldást. Újra és újra rádöbbennek arra, hogy nem megoldás, de újra ezen az úton indulnak el.

***Ma a keresztény üzenet,
az istenszeretnek az emberszeretben való leképződése semmit se számít!
Ennek vagyunk a szenvedő alanyai!***

Annak idején Jézus tanítása olyan hatással volt, amilyen hatást ismerünk. Ma mintha ugyanazok jönnének vissza. Akkor lelökték a Taigetoszról a gyereket, ma **abortusz** van. Törvényileg biztosítjuk a magzatok gyilkosságát. Ma egyre többet hallunk az **eutanáziáról**. Hagyjuk meghalni, sőt biztosítsunk neki mindent, megöregedett, gond van vele, problémát jelent. Ez az Isten nélküli gondolkodás, ahol istenszeretet nincs, ott az emberszeretet csak szólam. Ezeknek vagyunk a tanúi. **A keresztények is hallgatnak**, vagy nem egyszer azonosulnak ezekkel. Ezek nehéz kérdések. De... de. Azért, mert valami nehéz, az nem jelentheti azt, hogy az kikerülhető, vagy azzal nem kell szembenézni.

Ennek történelmi előzményei vannak

Ez elkezdődött kb. 200 évvel ezelőtt az Egyház és állam szétválasztásával. Egyet is értünk vele, az Egyház nem állam, az állam nem Egyház, még ha történtek is visszaélések innen is onnan is a századok során. Ma azt jelenti mindez, hogy élünk egy világban, amely világhoz semmi közünk, amely világ egy globális világ. A globális világ individualista. Ez a globális világ olyanokat szajkózik, amit mindenki szívesen hall. Azt mondja, hogy az egyénnek mindent szabad, mindenki azt tesz, amit akar és a másinak semmi köze hozzá. Az egyén érvényesülhet akár a másik kárára is. Ezt mind a globális világ szajkózza és teríti. Szívesen hallunk ilyeneket, mert önzők vagyunk.

Az önzésünkből kellene valamiképpen kijönnünk!

Ennek a világnak a hamissága, hogy egyfolytában a szolidaritásról beszél. Egyik oldalon az egyénnek mindent szabad, individualizmus. A másik oldalon a szolidaritás, segítsük egymást, tartsunk össze. Az önzésére fölszabadított embertől elvárni, hogy szolidáris legyen a másikkal, aki esetleg még bajban is van? Ennyire naiv nem lehet az emberi gondolkodás.

Az Egyház jövője

A kereszténység peremjelenség. El kell gondolkodnunk azon, hogy az Egyháznak van-e jövője? Egyházunknak van-e jövője? Az Egyház életében nem vesznek részt az emberek, a megkereszteltek sem! Vigyázat, ne azokról beszéljünk, akikhez semmi közünk, mert ilyen értelemben az Egyház életéből kimentek az emberek. Megkeresztelkednek, ha valaki kérni jön hozzám, különösen ha beteg és öreg hozzátartozójáról van szó, akkor arról kezd beszélni, hogy ministráltam ám gyerekkoromban. És, és?

Az Egyház jövője azon múlik, hogy legalább a megkeresztelt emberek részt akarnak-e venni az Egyház életében?

Egymásután hallom panaszkodni a szülőket, nagyszülőket, amikor már kamaszkorú gyermekeik vannak, mi lesz velük? Olyanok a gyerekek, az unokák, amilyenre neveljük őket. Ez még akkor is igaz, ha tudjuk, hogy ez a világ, amelyben élünk nagy elszívó erővel bír, hiszen az embereknek a könnyebb utat mutatja.

***Az Egyház életében való részvétel azt jelenti,
hogy a keresztény üzenet summázata szerint élünk:
istenszeretetet és emberszeretet!***

Ezek a kérdéseken komolyan el kell gondolkodnunk, mert nem arról van szó, hogy tehetséges gyerekeink vannak vagy, hogy gyerekeink mire viszik. Arról van szó, hogy meg tudjuk-e őrizni az emberarcukat. Ebben az egyháziaknak is nagy a felelősségük. Nagyon sok hibát követett el az egyházi vezetés is azt hiszem, amikor úgy gondolta, hogy neki mindenre megvan a válasza. Nincsenek válaszaink! Ferenc pápa mondta: Isten szereti a meglepetéseket! Nehogy azt gondoljuk, hogy sztereotip válaszaink vannak az emberek gondjára, bajára. Nincsenek! Az Egyháznak nem az a dolga, hogy kritizáljon, meg abszolút válaszokat adjon.

Az Egyház küldetése arról szól, hogy nyitott-e a szívünk!

El tudjuk-e fogadni egymást? Be tudjuk-e fogadni egymást?

Tudunk-e együtt élni az értékek mentén olyan világban,

amely lemondott az értékekről! Vigyázat! Minket is magával ránthat!

A kérdés az, van-e hatásunk erre a világra? Az őskeresztényekkel kapcsolatosan azt mondták: nézzétek, hogy szeretik egymást! Mindenki szeretett volna ebbe a közösségbe tartozni! Mintha nem lenne visszhangja a mi igehirdetésünknek! Innen is mindig mennek el, egyre kevesebben vagyunk! ***Nem kell az embereknek a tanítás!*** Nem is kíváncsiak rá! Majd amit mond a Tv-ben a Győzike, meg ki mindenki, az, az nagyon-nagyon érdekes.

Az Egyháznak nincs visszhangja! Miért? Mert közénk állítottak valamit és valakiket. Gimnazista koromban kirándulásra mentünk, először akkor láttam a Balatont, meg Tihanyt. Elmentünk messze a templomtól és a másik dombról, ha az ember elkiáltott valamit, a templomfala visszhangozta. Ma megszűnt a visszhang. Miért? Mert közé építettek házakat. Tehát nem megy el a hang a templomfaláig. Nem visszhangozhat! Ez a világ, amelyben élünk, erről szól! Közénk építettek téglákat, embertéglákat, építményeket, egy másfajta gondolkodást és nem jut el szavunk az emberekhez! Ez az egyházi vezetők gondja!

***Kérjük a jó Istent, hogy ebben a változó világban
Isten akarata szerint változzunk mi is!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Most, amikor az Úr imádságát imádkozzuk, gondoljunk arra, hogy a keresztény hit, a keresztény Anyaszentegyház mekkora ajándék nekünk magyaroknak. Megtartott bennünket kereszténynek is, magyarnak is. Az elmúlt napokban, október 23-án délelőtt találkoztam a Műszaki Egyetemen pár száz Kárpát-medencéből ideérkező fiatal egyetemistával. ***Mindegyik az Egyház megtartó erejét emlegette!*** A keresztény Egyházak tartották meg Felvidéken, Kárpátalján, Erdélyben, Délvidéken a magyarokat magyarnak amennyire erre képesek voltak. Ők se lennének a keresztény közösségek nélkül. 23-án délután Csallóközben voltam. Ők is erről beszéltek.

Azt mondjuk, hogy a közös nyelv, a nyelv őrzi a magyarságot. A vér őrzi a magyarságot. Egyre inkább arra gondolok, ***a víz őrzi a magyarságot, a keresztvíz!*** Ha ezt komolyan gondoljuk, akkor ebben a vízben egyek vagyunk. Ez őrzi meg bennünket elsősorban a Kárpát-medencében, akik meg szétszóródtak a nagyvilágban vagy igazodnak, vagy felszívódnak.

Imádkozzunk azért a kegyelemért, ami a jövőnk záloga is!